

Sygn. akt IV CZ 152/11

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku L. C.
przy uczestnictwie Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie
o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 kwietnia 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 31 maja 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

W postępowaniu z wniosku L. C. z udziałem Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie o zasiedzenie, postanowieniem z dnia 18 marca 2010 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił wniosek, a Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2010 r. oddalił apelację wnioskodawcy. Od postanowienia Sądu Okręgowego wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną. Jako uczestnika postępowania wskazał Agencję Nieruchomości Rolnych, Oddział Terenowy w G. z siedzibą w P., ul. P.. Zarządzeniem z dnia 1 kwietnia 2011 r. Przewodniczący zobowiązał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej przez prawidłowe oznaczenie siedziby uczestnika, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. W wykonaniu powyższego, skarżący pismem z dnia 18 kwietnia 2011 r. jako uczestnika postępowania ponownie wskazał „Agencję Nieruchomości Rolnych, Oddział Terenowy w G. z siedzibą w P., ul. P.”. Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 31 maja 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną wskazując w uzasadnieniu, że braki formalne skargi nie zostały usunięte w określonym przez Przewodniczącego terminie, nie można było bowiem przyjąć, że zobowiązanie Sądu zostało prawidłowo wykonane. W ocenie Sądu Okręgowego skarżący nieprawidłowo oznaczył siedzibę uczestnika postępowania wskazując, zamiast siedziby Agencji oznaczonej w statucie - miasta stołecznego Warszawy, siedzibę jej oddziału terenowego.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca, domagając się jego uchylecia wskazał, braki formalne skargi kasacyjnej usunął przez określenie uczestnika „zgodnie z jego nazwą i siedzibą podaną przez niego na listowniku” i używaną przez uczestnika w toku postępowania. Gdyby zaś przyjąć, że nie ma racji, to brak żądanego przez Sąd Okręgowy wskazania Warszawy jako siedziby uczestnika postępowania można uznać za oczywistą omyłkę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawodawca w § 1 i 2 art. 398⁴ k.p.c. określił wymagania stawiane skardze kasacyjnej jako szczególnemu środkowi zaskarżenia, które nie mogą być

uzupełnione, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z tych wymagań podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków. W § 3 art. 398⁴ k.p.c. określone zostały natomiast, przez odesłanie do art. 126 k.p.c., wymagania stawiane skardze kasacyjnej jako zwykłemu pismu procesowemu. Oznaczenie w skardze kasacyjnej stron (uczestników) przez wskazanie imion i nazwisk osób fizycznych, a w odniesieniu do osób prawnych ich firmy i siedziby, należy do wymagań przewidzianych dla pisma procesowego, w związku z czym braki w tym zakresie podlegają usunięciu zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c. Nieuzupełnienie przez stronę skarżącą takich braków skargi kasacyjnej, mimo wezwania przewodniczącego, powoduje jej odrzucenie.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy nie zawierała prawidłowego wskazania siedziby uczestnika postępowania - Agencji Nieruchomości Rolnych. Jest to państwowa osoba prawna, której osobowość prawna została nadana ustawą z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (t. jedn. Dz. U. z 2007 r., nr. 231, poz. 1700 ze zm.); zgodnie z art. 4 ustawy, siedzibą Agencji Nieruchomości Rolnych jest Warszawa.

Niewątpliwie skarga wnioskodawcy nie zawierała prawidłowo oznaczonej siedziby uczestnika i jest też niewątpliwie, że wnioskodawca nie usunął tej wadliwości, jednakże, w okolicznościach sprawy, gdy uczestnikiem postępowania była państwowa osoba prawna z siedzibą określoną w ustawie, przy czym w toku postępowania Sądy rozstrzygające sprawę w obu instancjach nie miały wątpliwości co do oznaczenia uczestnika i jego siedziby, błąd popełniony w skardze kasacyjnej nie powinien być traktowany jako jej brak formalny skutkujący odrzuceniem skargi w razie jego niepoprawienia. Odrzucenie skargi nie znajdowało podstaw, rażąc nadmiernym formalizmem.

Z omówionych względów zażalenie należało uwzględnić na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.